

ŞİMDİ OYUN ZAMANI

Oyun çocuğun öğrenmesi için bir araçtır. Bu yolla çocuk sebep-sonuç ilişkisini icat etmeyi, problem çözmeyi ve yaratıcılığı öğrenecektir. Oyun iki işlevi yerine getirir. Bunlardan ilki toplumsallaşma, diğeri de kişilik gelişimidir. Ayrıca çocuk, oyun yoluyla paylaşmayı ve sosyalleşmeyi de öğrenir.

3 yaşına doğru "ben" kavramı yerini "biz" kavramına bırakır. Çocuk, 2-3 yaşları arasındaki bir yıl boyunca oyun oynayarak soyut kavramları öğrenmeye başlar.

Örneğin, bir kutuyu bir yatak ya da kamyon gibi düşünerek sembolik oyun oynamaya başlar. Böylece bir şeyi taklit edebilme ve rol yapabilme becerisini kazanır.

Çocuk hayale dayalı oyunlarda, kendi deneyimlerini dile getirerek problemlerini çözmeyi ya da korkularını yenmeyi başarabilir. Saldırganlık davranışı yine oyun kanalıyla boşalır.

Anne-babalar bu oyun sürecine sadece seyirci kalmamalı, çocuğun bir şeyler yapma coşkusuna olumlu tepkiler gösterip, onu desteklemeli ve cesaretlendirmelidirler. Çocuğun yaptığı bir etkinliği bir soruyla, bir öneriyle birazcık geliştirmesi onun aklını ve bilgi toplama yetisini daha da iyi kullanmasına yardımcı olur.

Anne ve babalar çocuklarına oynamayı kolaylaştırmak için üç altın kuralı iyi öğrenmeli ve uygulamasını bilmelidirler.

Bunlar; ortadan kaldırma, toplama ve dinlemedir.

ORTADAN KALDIRMA: Çok fazla oyuncak çocuğun hem dikkatini dağıtıp aklını karıştırır hem de yaratıcılığını engeller. Eğer ortalıkta on tane oyuncak ayı varsa, çocuk seçimde zorlanır ve hiçbiri onun gerçek oyun arkadaşı olamaz. Bu nedenle oyuncakların bir kısmını ortadan kaldırmak ve dönüşümlü olarak ortaya çıkarmak doğru olur.

TOPLAMA: Küçük çocuklar karışık bir odada, doktorculuk oynamak için gereken malzemeleri seçmekte zorlanırlar ve bundan vazgeçerler. Bu nedenle gereksiz olan oyuncaklar toplanmalıdır.

2-3 yaşındaki çocukların oyuncaklarını çoğu zaman anne-babalar toplamalıdır. Fakat bunu yaparken çocuktan da yardım istemeyi unutmamalıdır.

DİNLEME:Çocukların oynamayı öğrenmesi için anne-babalar onu dinlemeyi öğrenmeli ve istemediği bir oyunu oynaması için onu zorlamamalıdır. Çocuğunuz oyuncak tavşanıyla oynamak istediğinde ona salata yaprakları ve havuç vererek ilgisini arttırabilirsiniz.

Çocuğun hangi oyuncağa gereksinim duyduğunu anlamak için biraz dikkat ve biraz duyarlılık yeterlidir. Bunlar salata yaprakları ya da bir ütü masası olabilir. Çocuğun ütü olarak fırçayı kullanmasında hiçbir sakınca yoktur.

Unutmayın; çocuklarınıza “Hadi git oyna ve beni rahat bırak” gibi cümleler söylemeyin, çünkü bu tür emirlere kesinlikle tahammül edemezler. Bunu kendilerine verilmiş bir ceza ya da anne-babadan uzaklaşma olarak algırlar. Kendilerini tekrar oyuna adapte etmekte oldukça zorlanırlar.